

Gennadij Ajgi versei

S: Elszenderedve: Az erdő

s körülkerítve -

kezemmel
ajkaimmal!... –

ó titkos
(ködbe bútt)

ezer torokkal
könnyeden

lélegző-ékszer:

szívélyességben – mely mintha szabadság volna!... –

bánatból vagy
töméntelenből -

(a távol
ködébe búva)

vagy ama gyöngy mely fogalom csupán -

maga a bánat

(1967)

Álom-megvilágosodás

N.Cs.-nek

de hányszor!...
mindig fehéren
(akár a lélek)
meggyötörsz

ím tárgyai és meleg árad a tárgyaiból

de a lépteiből is
és ház-melegétől lesz melegebb a világ
és tőle magától
szebb otthonosabb ez a föld ha a fű meg a fák
az övéi ha eggyé válva ragyognak
(s hogy villant örömöm: hisz a tárgyai közti fuvallat
akárha csak otthon olyan volt)

2.

mint lisztben ülök hiszen oly csudajó
s bár furcsa lakályos e fagy
e világban is óv melegít köpenyem
könnyíti a várakozást
ez az én örömöm a kemence zuga
s a mezőn a burán
nem is ismerek én mást (ó szent
népem akárha anyám)

3.

ím itt az idő (nem is ismerek én mást)
s a burán mint lélek a fák közt
csak lépteinek melege ahol ő nincs
s bármely arc csak akárha a szél hogy rejtse előlem
s kínok fénye örökre köröttem
azt a hazát alkotja világgá
(s mindegyre – akár neszezés! és ott leled őt hol
már en-lelke se hajtja igába)

(1978)

[illegible]

Szeged, 1992. április. 17. p.

Vissza *AZ IDŐ TÉRKÉPJELEI / Találkozások a sámán fiával* című oldalra